25/09/2020

1000 νύχτες προσευχόμενος πάνω σε μία πέτρα

/ Πνευματικά Αποσπάσματα

Ποίημα του οσίου Σεραφείμ της Βύριτσας, ο οποίος και αυτός, όπως και ο Άγιος Σεραφείμ του Σαρώφ προσευχήθηκε 1000 νύχτες στον κήπο του, πάνω σε μία πέτρα. Το ποίημα γράφτηκε το 1942, κατά τη διάρκεια του Β' Παγκοσμίου πολέμου όταν οι Γερμανοί εισέβαλαν στην Ρωσία και είχαν καταλάβει και την Βύριτσα.

Ακοαί πολέμων

Σε χαρά ή πόνο ο μοναχός
-γέροντας, άρρωστος, πολιός-
στου νυχτωμένου κήπου τη σιωπή
στην ιερή εικόνα γονατίζει.
Ευχές εκεί προσφέρει στο Θεό,
τον κόσμο έχει στο μυαλό,
για των πλασμάτων Του την προκοπή

συχνά στην προσευχή του ψιθυρίζει.

Στον στάρετς στρέφει πάλι την καρδιά,
τη χώρα, λέει, μην ξεχνά:
“Σεραφείμ, μέγιστε, θαυματουργέ,
την αγία μας Ρωσία ενθυμήσου.
Η προσευχή, μεσίτευσε εσύ,
βαθιά σε μας να αυξηθεί.
Στο δεξιό του Χριστού μας χέρι,
στην Πάναγνη Κυρία προσευχήσου.

Στους γυμνούς ρούχο είναι, ζεστασιά,
των δύστυχων παρηγοριά,
προστάτις τους, βοήθεια, Αυτή,
τους δούλους της στις θλίψεις θα γλιτώσει.
Η ανομία θάνατο γεννά, το Θεό αφήσαμε πια,
προσβολή σε Αυτόν γινήκανε οι
άμετρες αμαρτωλές μας πράξεις.

Πηγή: diakonima.gr

Από Το Βιβλίο, Ο “Στάρετς Σεραφείμ Της Βύριτσας, 1866-1949”, Που Έγραψε Ο Αρχιμ. Νεκτάριος Αντωνόπουλος, Νυν Μητροπολίτης Αργολίδας. Εκδόσεις Ακρίτας.